9de JAARGANG — CURACAO DEN 24n. SEPTEMBER 1892 — N° 456

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0.25.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl 0.50, cada regel mas fl. 0,07½.

Een bedevaartganger.

De bekende Fransche romanschrijver Emile Zola bevindt zich thans te Lourdes, om de bedevaarten, waarover hij een boek wil schrijven, te bestudeeren.

De mare van deze reis heeft menig godvruchtig gemoed beangst. Men kende den naturalistischen schrijver te goed en vreesde voor een gruwelijke bespotting. Ten onrechte. De waarheid heeft van geen enkelen vijand iets te vreezen. Daarbij beweert de schrijver met geen kwaadwillige bedoeling de reis ondernomen te hebben.

Een verblijf van eenige uren te Lourdes in het vorige jaar heeft de gedachte bij hem opgewekt om de zaak nader te bestudeeren.

Ziehier met welke woorden hij zijn eerste indrukken weer geeft:

„Men begrijpt niet wat dit is.... hier schijnt de geheele menschheid met al haar lijden, met al haar lichamelijke en zedelijke ellenden en tevens met al haar hope samen te stroomen: men vindt daar oprechtgezinden, geloovigen, men vindt er ook zakenmakers en handelaars, begunstigers van bijgeloof.... Maar al wat geloovig is vereenigd zich dáár.... De katholieken mogen echter gerust zijn voegde de heer Zola erbij. ik zal mijn boek schrijven zonder kwade bedoelingen. Ik zal eenvoudig zeggen wat ik er zien zal, en wat ik er gezien heb: wat daar verhevens en wat daar overdreven is, want daar is van alles.

De heer Henry Lasserre, schrijver van *O. L. V. van Lourdes* wien men omtrent deze bedevaart zijn oordeel vroeg, antwoordde als volgt:

„Ik heb de werken van den heer Zola niet gelezen. Een brokstuk uit zijn werk, dat men mij getoond heeft, en dat ik onmogelijk heb kunnen uitlezen, bracht mij het woord van Hello in herinnering: *daar zijn kunstenaars, die schijnen te meenen, dat er geen slijk genoeg in de wereld is.* Het valt dus buiten mijn bereik, daar ik alleen dit gelezen heb en van het overige verders niets weet, een oordeel uit te spreken over het talent van den opmerker, den schilder, den stijlist, dien Zola zich getoond kan hebben in zijn geschriften en bijgevolg zou ik zeker onrechtvaardig zijn als ik dit onderwerp zou aanvatten.

Op uwe vragen, mijn goede heer, kan ik niets anders antwoorden dan met algemeene beschouwingen, die mij op het oogenblik in den geest komen.

Ik heb altijd gedacht, dat, wanneer God Zijn wonderen werkt, en Lourdes is er een, Hij ze overlevert (gelijk Hij gedaan heeft van het begin der wereld, die uit Zijn handen voortkwam) aan nauwkeurige onderzoekingen; aan den lof van eenen, aan de beleedigingen, verdachtmakerijen, kwade trouw en hatelijke goddeloosheid van anderen, — aan de onverschilligheid van velen, — aan de vruchtbare vindingen van dezen, aan de verblinding of de dwalingen van genen, — al wat de H. Schrift uitdrukt door dit eene woord *God heeft de wereld overgeleverd ter betwisting.*

De waarheid heeft van niemand iets te vreezen en allen hebben op haar te hopen. Wanneer een ongeloovige, of zelfs een vijand van het geloof, zich naar Lourdes begeeft, weet hij zelf niet en ook niemand van zijn omgeving, wat hij er gaat doen en hoe gestemd hij er van terug zal komen.

Welnu dan, wanneer van den eenen kant iedere vervolger een apostel kan worden, wanneer Saulus een H. Paulus geworden is, wie kan dan het recht hebben zich te bedroeven wanneer hij een man, wie hij ook zij, zich op weg ziet begeven, om een werk Gods te zien? En wanneer van den anderen kant zooveel vervolgers gebleven zijn, wie zou dan te voren zijn bekeering kunnen aankondigen? .... Helaas! veel zieken zijn te Lourdes niet genezen. Ik heb daar het onuitsprekelijk geluk gehad te zien dat godloochenaars het geloof in den Christus herkregen hebben; maar meermalen ook heb ik met smart gezien hoe ongeloovigen onveranderd terugkeerden, ofschoon zij ooren hadden om te hooren en oogen om te zien........

Wie weet? zou mijn vriend Montaigne gezegd hebben. Ik herhaal het na hem. Waar hij van daan komt en wat ook de bedoelingen zijn van hem, die ter bedevaart gaat: hij ga als nieuwsgierige of als tegenstander, ik geef hem dit woord meê: in Godsnaam!

En nu goede vriend, wijl gij weten wilt, welken indruk men van Lourdes meê kan brengen, ik kan u er licht op antwoorden.

Ik heb mijn gevoelen reeds tien jaar geleden uitgesproken in de Voorrede der wonderbare gebeurtenissen te Lourdes.

Daar zijn in de pelgrimstocht naar Lourdes vier verscheidene gezichtpunten die men of afzonderlijk of gezamentlijk beschouwen kan:

Op de eerste plaats toont zich in een onvergelijkelijk licht, het wonder der goddelijke Barmhartigheid, het lichaam genezende en de ziel bekeerende. Dat is God die zich neerbuigt tot de aarde. *Dat is God met de menschen.*

Daarna komt het gebed en de godsvrucht van het christenvolk met haar hemelsche verheffing. Dat is het opstreven van de aarde naar den hemel; dat is *de vereeniging der menschen met God.*

Op de derde plaats verschijnt daar het werk van den mensch: de regeling der menschelijke zaken: de dooreenmengeling van hen, die God dienen en die zich van God bedienen; de geest der Wereld naast die haar tegenstrijdig is: de ware priesters en de verkoopers uit den tempel; — dat is de aarde in het aanschijn van den hemel: dat is *de mensch met zich zelve.*

Eindelijk ziet men er het werk des vijands, de oorlog door den ongeloovige en den valschaard gevoerd, die trachten te vernietigen, wat de H. Maagd daar gesticht heeft: een oorlog van onwetenden hier, van verdorvenen dáár, een oorlog van vervolging en laster.—Dat is de aarde, die den hemel bedreigen wil: dat is *de mensch tegen God.*

Zoo schreef ik tien jaar geleden; zoo zou ik nog schrijven."

Na deze algemeene beschouwingen wijst de heer Lasserre er op, dat de bezoeker van Lourdes noodzakelijk al deze zijden zien moet, wil hij waar en rechtvaardig wezen in zijn beoordeeling. Daarbij, hij zij geen kleine ziel, geen geleerde met bekrompen blik: zulk een zou waarheden zien, maar van *de* waarheid niets.

Indien de heer Zola in dezen geest zijn reis naar Lourdes maakt zal hij tevreden van zijn bedevaart terugkeeren.

Hij keere naar de ziel genezen van dat wonderoord weer.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Van den ZEW. Heer H. Frie, Directeur van het Jongensweeshuis te *Santa Rosa* ontvingen wij dezer dagen in dank het eerste jaarlijksch verslag dezer inrichting.

Het bevat een herinnering aan het verleden en een overzicht van het heden der stichting.

Al moge de tegenwoordige staat van dit nieuwe weeshuis nog niet bloeiend genoemd worden, alle lof zij aan den stichter gebracht en ook aan hen, die den ijverigen priester in staat stelden deze weldaad aan Curaçao te bewijzen.

Met het oog op het bepaalde bij art. 15 van P. B. 1892 N°. 22 wordt bekend gemaakt, dat de gelegenheid tot verzending van postwissels naar *Frankrijk*, opengesteld zal worden op den 1en. October a. s.

FEUILLETON.

PRIVACIONNAN DEN GUERRA.

Lo siguiente, relatá den un periódico alemán, pa un oficial di Wurtemberg, di curpa di administración, koe tambe tabata na guerra di 1870-71, ta permiti nos di tira un vista den e realidad, amenudo triste, di situacionnan di guerra.

Ora ehércitonan alemán, después di batalja di Worth, tabata riba territorio francés i marchando semper adelante, e principio di mester tratá di bibá lo más posible riba gástonan di enemigo, a drentá na práctica. Precipitación di nos trópanan, avanzando, no tabata doená tempoe pa haci requerimento regular na Ayuntamiento, i p'esai nos tabata echá manoe riba toer comestible. Tarea dura pa esnan koe ta encargá coe néle; ma no por ta di otro modo, guerra mes ta algo inhumano, é inevitablemente él ta criá situacionnan cruel.

Después di a pasá Vosgesnan (cordiljera di ceroe di Francia), nos regimiento tabata marchá, na principio di Agosto 1870, coe di más grandi celeridad riba Châlons-sur-Marne, camina nos a suponé, e tempoe alji, koe e batalja decisiva lo a ser doená. Hermosa tabata e region, ma e pueblecitonan tan miserable i sucio, koe Estado Mayor di nos regimiento a preferá, no obstante e gran aguacero, di pasa anochi bao di tienda di campanja.

Den un mal tempoe, vivaquear (droemi na campo raso) ta exigí mucho bé hopi di nos curpa; p'esai ningún di nos lo no loebida e vivaque dje anochi di 10 pa 11 Agosto. Den un viento pisá i aguacero espantoso, e soldánan tabata droemi na suela papa moehá, únicamente envolvé den nan capote, e oficialnan sô tabatin tienda koe mester a ser cuidá, coe di más grandi pena, pa viento no boelá nan bai. Su manecé, además di nos regimiento parcé un montón di lodo errante, mucho a bisa nan ta maloe. Cuido tabata largá mucho di deseá, i di parte di intendencia nos por a spera bien poco. Verdad ta koe de vez en cuando, un columna koe presentá, tabata doená nos saloe, koffi ó brandi, ma regularmente nos mes mester a buscá nos coeminda. Ora mi yega coe mi garosji coe trahadónan di pam aden, asina e oficial ta contá, na un pueblecito ó lugar habitá, anto unbê e trahadónan ta buscá un forno i hinter anochi nan ta trahá pam coe e harinja koe nos tabatin coe nos. Dj'asina manera nos por a provee á lo menos den e principal necesidad di vida, pasobra e pam koe dj'aki aljá nan tabata mandá nos, tabata toer na beschim, pa motivo koe e pam trahá na Stuttgart tabata mandá cayente ainda i empaketá na Nancy, i p'esai nan tabata yegá toer beschim na nan destino. Afortunadamente e región tabata producí masjá batata, koe nos por a comé coe spekki. Falta di binja nos no tabatin, hasta na lugar di más insignificante él tabata na abundancia; coeminda di cabai sin embargo tabata schaars. Tabatin vaca hopi i regularmente toer anochi nos tabata matá un, largá su carni friá, i partiéle su manecé pa tropa.

Dia 14 Agosto mi coe 5 oficial di brigada i 12 ginete a sali pa delanti pa bai buscá alohamiento i haci requirimiento; na camino (na Lezey) nos a comé bon i e mes dia nos a yegá Arracourt, un pueblecito coe un hermoso castiljo, propiedad di un marqués ricoe. Nos general di división a hospedá den e castiljo, mientras toer lo ke e habitantenan tabata posedé, apenas por tabata suficiente pa provée e regimiento koe lo yega anochi laat. Te 11 ora mi trabao a caba e dia alji, i cansá mi a cai pega sonjo riba un montón di piedra.

Asina nos a keda semper ta marchá adelanti, ma ningún camino nos no por a haya enemigoenan mirá. Toer calja tabata yená di nos tropa na marcha i na columna di garosji, ma toer camino di mas grandi orden tabata reiná. Toer puente riba canal i ríonan tabata mayor parti kibrá, ma nos hendenan tabata reemplazá nan coe pontón.

Dia 15 di Agosto nos a marchá pa Crévie, mientras mi a bai den e hermoso valje di Meurthe bai haci requerimiento. E región ayí ta mui hermosa i él por a provee nos fácilmente di toer lo necesario, hasta di coeminda di bestia.

Na San Nicolás nos a traversá Meuse. Un tren colosal di Baviera a pasá, na completo desorden, é único puente, huntoe coe nos. Cuido di trópanan tabata difícil; na Burey un cólega di artiljería a hasta cogé toer pam koe mi a largá trahá hinter anochi, hiba ketoe ketoe bai.

(*El ta continuá.*)

———o———

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Derki Geronima, Ana Rifaela Palma, E. Lusas, Leopoldo Praijs, Manuel Diaz, S. Alfonso Acen, Federico Damasco, Carlos Verhelst 2, Francinet Lopez, Maria Eslof, Bracilia Velasco de P, Guillermina G. de Mora; Juan Leon, Jesus de Castro, Ana E. de Castro, Jose Trinidad Carillo B, Dolores de Adames, Estela Marchena, Antonio Sebrian 2, Domingo Carvajal.

———

Niet voor verzending vatbaar: Twee ongefrankeerde drukwerken geadresseerd aan Jan van der Biest, op Aruba en een ongefrankeerd drukwerk met adres Gezaghebber van Aruba.

NEDERLAND.

Hr. Ms. *Johan Willem Friso*, onder bevel van den kapitein ter zee J. C. Joekes, heeft Hâvre verlaten, waar het eenige dagen vertoefd had bij gelegenheid van de feesten der *pompiers* aldaar. Aan een particulier schrijven ontleent *Het N. v. d. D.* daaromtrent het volgende:

„Tegenover het Stadhuis was een groote tribune opgericht, waar de halve bemanning van de *Friso* eene eerewacht vormde. Daar kwamen de Fransche en de Engelsche brandspuiten met haar tuigage eerst stapvoets en later in galop voorbij. Men zag er allerlei soorten van stoom- en handspuiten, ladders enz. Daarop volgde de ontvangst van de hooge autoriteiten, onder het spelen der muziek o. a. der Nederlandsche, Engelsche en Fransche volksliederen. Dank zij vooral den Nederlandschen consul, den heer F. Bunge, was de ontvangt zeer hartelijk.

„Maandagavond werd ons in het *Hotel des Phares*, te St. Adresse, aan den mond der Seine, een keurig diner aangeboden door den Consul en eenige Nederlanders, na afloop waarvan wij den avond verder doorbrachten in den tuin van den onder-prefect, welke rijk versierd en geïllumineerd was en door muziek opgeluisterd.

„De *Friso* ontving wederkeerig een druk bezoek. De laatste dagen kwamen er wel een duizend personen per dag uit Hâvre en omstreken aan boord, om het schip te zien.

Tegen 25 Augustus hopen wij te Genua aan te komen."

—Uit Nederland kwam d.d. de tijding van het overlijden des heeren **Opzoomer**, vader van den heer Mr. E. Opzoomer, lid van het Hof van Justitie alhier.

De oud-hoogleeraar Opzoomer was gedurende 40 jaren professor in de wijsbegeerte aan de Utrechtsche hoogeschool. Den 20n Sept. 1821 te Rotterdam geboren, promoveerde hij in 1845 te Leiden tot Doctor in de rechten, vervolgens tot doctor in de letteren, en reeds een jaar daarna werd hij geroepen tot het hoogleeraarsambt aan de utrechtsche Academie. Was hij als wijsgeer algemeen bekend door de talrijke geschriften, welke hij in die hoedanigheid het licht deed zien, ook op juristisch en litterair gebied is hij ijverig werkzaam geweest. Hij legde namelijk de grondslagen voor een omvangrijk commentaar op het Burgerlijk Wetboek; — elf deelen, de drie eerste boeken van dit wetboek behandelend, heeft hij voltooid, maar hij moest toen de voortzetting overlaten aan anderen, zoodat mr. Levy daaraan thans arbeidt — en als letterkundige leverde hij o. a. een vertaling van Sophocles' *Antigone*.

— De gepensionneerde vice-admiraal Bogaert, korteings overleden, was laatstelijk Commandant der marine te Willemsoord en van de stelling van Den Helder. Bogaert was een deskundige op het gebied van het torpedowezen en vroeger bevelhebber over het korps Marinetorpedisten. Zijn doortastend bevel over de in 1884 te Atjeh geconcentreerde scheepsmacht ligt bij de land- en zeemacht nog versch in het geheugen. Ter zake van zijn gedrag in Atjeh werd hij benoemd tot Ridder der Militaire Willemsorde. Ook was Bogaert lid van de comissie voor de herziening van de militaire strafwetgeving en van het reglement op de krijgstucht te water. Van zijn kennis der Marine-artillerie werd herhaaldelijk partij getrokken. Bij gelegenheid van het bezoek van den duitschen Keizer aan Amsterdam, toen Bogaert de Marine in de wateren der hoofdstad commandeerde, werd hij benoemd tot grootkruis der Pruisische Kroonorde.

BUITENLAND.

Rome. — Het Kapittel van St. Pieter heeft den H. Vader de teekeningen van een gouden Troon aangeboden, die het Kapittel, met medewerking van al de Kapittels der geheele Christenheid, den Paus het volgende jaar bij gelegenheid van zijn Bisschop-jubilé zal ten geschenke geven. De Troon is ontworpen in gothieken stijl en zal 500,000 fr. kosten.

—De katholieke Vereenigingen hebben besloten, ter eere van de nagedachtenis van Christophorus Columbus, een gedenkteeken op te richten op het Spaansche Plein.

— De katholieken van Genua zullen dit jaar, ter gelegenheid van den vijf en veertigste sterfdag van den grooten verdediger van Ierland's rechten Daniel O'Connell, in het huis, waar de groote patriot de oogen voor het levenslicht sloot in 1847, een gedenksteen plaatsen.

Italie.—Het tekort voor 1891-92, dat door het ministerie di Rudini op 8,637,000 fr. geschat werd, bedraagt 33,826,925 fr. Eene der bijzonderste oorzaken van dat groot tekort is de vermindering der ontvangsten, die nog 17 millioen bedraagt. Deze en nog andere oorzaken brengen het tekort voor het loopende dienstjaar op 44,094,565 fr. De ministers hebben vastgesteld, dat verschillende besparingen, door hunne voorgangers vastgesteld, niet kunnen ten uitvoer gebracht worden. Het tekort zal dus nog toenemen.

— Door de Regeering is concessie verleend voor den aanleg van een kanaal tot het afvoeren van het water van Anio naar Rome. Het doel is de uitgestrekte terreinen der Campagne op deze wijze te besproeien, en tevens om het water als beweegkracht te laten dienst doen voor verschillende industrieele ondernemingen. De aanleg van dit Kanaal zal ongeveer vier jaar tijds vorderen en aan 2000 werklieden werk verschaffen, wat alleen reeds een groote zegen is. Door den Concessionaris moet jaarlijks aan den schatkist 36,000 lire betaald worden.

Een aanvang is gemaakt met de werkzaamheden voor de doorboring van de Simplon. Deze tunnel, die de grootste zijn zal die bestaat, zal 20 kilometers lang zijn. Er zullen 8½ jaar noodig zijn, om hem te voltooien.

Frankrijk. — De Fransche geschiedschrijver Taine, dien niemand van clericalisme zal beschuldigen, zegt, over de Religieuzen van Frankrijk sprekende: „meer dan 28000 mannen en meer dan 23,000 vrouwen hebben zich vrijwillig gewijd aan den dienst van gevaarlijke, walging wekkende en voor het minst ondankbare personen. Men vindt ze in de Missiën bij de wilde en barbaarsche volkeren, bij de verzorging van zieken, gekken, idioten, gebrekkigen, ongeneeslijken; bij het onderhoud van arme grijsaards en verlaten kinderen. Talloos zijn de werken van liefdadigheid; als opvoeding en onderwijs in wees-inrichtingen, verbeter-huizen, enz., die zij of geheel kosteloos of tegen eene zeer karige vergelding uitoefenen." En toch rust de tegenwoordige regeering niet vooraleer al deze christelijke helden en heldinnen zijn uitgeroeid.

— De rechtbank van Koophandel te Parijs, heeft het plan tot vorming eener nieuwe maatschappij, welke het Panama-kanaal zal voltooien, goedgekeurd.

— De inschrijving voor het Standbeeld, dat ter gedachtenis aan de Maagd van Orleans zal worden opgericht, bedragen reeds omtrent 50,000 fr. Het monument zal in marmer worden uitgevoerd door den beeldhouwer Mercié, die het in 't volgende Parijzer Salon zal ten toon stellen, waarna het in September van het volgende jaar zal worden onthuld.

Duitschland.—De Keizer heeft besloten van het vertrek naar Gothenburg, om aldaar ter jacht te gaan, af te zien. Hij heeft den Koning van Zweden reeds hiervan verwittigd. De Keizer wil, wegens de cholera, het vaderland niet verlaten.

— De cholera neemt bijna alle aandacht in beslag. Te Hamburg blijft zij geducht heerschen, en aan de cholera paren zich daar ook nog de pokken. Er wordt gemeld, dat er 2400 personen overleden zijn. Vele gegoede ingezetenen vluchten naar badplaatsen aan de Sleeswijk-Holsteinsche kust en naar de Hartzgebergte; maar vele bestuurders van baden weigeren hen op te nemen. Sporadische gevallen, meest onder uitgeweken Hamburgers, kwamen voor te Leipzig, Neustadt in Mecklenburg en verschillende plaatsen in Sleeswijk en Lüneburg. De spoorweg-conducteurs worden voorzien van een mengsel van *laudanum* en *æther*, om dit onderweg aan ziek wordende passagiers te kunnen ingeven: 20 druppels op een klontje suiker.

— Sedert 1872 tot in het thans loopende jaar heeft het Duitsche volk, in rond cijfer, 11,000 millioen mark voor leger en marine uitgegeven, de pensioenen niet mede gerekend. De kosten voor het loopende dienstjaar zijn becijferd op 558¼ millioen, dus meer dan de helft van de gezamentlijke uitgaven des Rijks, die 1217¼ millioen bedragen. Met de vermeerdering der uitgaven voor het leger zijn ook de schulden des Rijks toegenomen. In 1875 stelde men zich nog tevreden met een schuldbedrag van 120 millioen: in 1880 was het reeds gestegen tot 387½ en thans is het reeds nagenoeg 1500 millioen mark. Voor eene bevolking van 50 millioen zielen zou dit nu wel niet zeer veel zijn: doch men moet hierbij de eigenaardige financieele toestanden van Duitschland in het oog houden. Immers, het Rijk als zoodanig heeft zijne schulden, maar daarnevens heeft elke Bondsstaat nog zijn eigen budget en zijne eigen schuld. Zoo heeft b. v. Pruisen eene eigen staatsschuld van 6409 millioen, dus bijna 6½ milliard mark, welk bedrag echter door het bezit der groote staatsspoorwegen, domeinen en boschgronden is gedekt.

— De Pruisische Regeering, ontevreden dat zoovele ambtenaren boven hun stand willen leven, en zich in schulden steken heeft den rechtbanken aangeschreven, den overheden van ambtenaren, beambten, onderwijzers en dergelijken dadelijk kennis te geven, wanneer er tegen die personen vervolgingen wegens wanbetaling worden ingesteld, opdat de autoriteiten dan maatregelen kunnen nemen ten opzichte dier insolventen.

— De Duitsche katholieken blijven steeds slagvaardig. Zij zijn blijkbaar diep doordrongen van het gewicht van den strijd, die hen nog wacht, en bieden der wereld het schouwspel van eene eenheid van handelen en streven, dat vooral ons Nederlanders ten voorbeeld kan gesteld worden. De 39e Duitsche katholiekendag is maandag 29 Aug. te Mentz met het opdragen van eene plechtige H. Mis in de Domkerk geopend. Om 5 ure 's namiddags had de eerste bijeenkomst plaats in de "Statshalle;" ongeveer 5000 personen waren aanwezig. De voorzitter van het Congres, dr. Porsch, wees op de beteekenis van het Congres. Daarop nam mgr. dr. Haffner het woord, die in eene heerlijke redevoering den culturkampf behandelde. Men mag dien strijd wel vergeven, maar niet vergeten. Grooten lof bracht de welsprekende Prelaat aan de nagedachtenis van Pius IX z. g., terwijl hij vervolgens op treffende wijze de verheven figuur van Leo XIII schetste. Ten slotte wees Z. D. H. op de gevaren van het heden en den strijd onzer dagen, die een strijd is tusschen het christendom en het atheïsme. Het Congres wekte groote geestdrift; vele aanzienlijke personen waren er bij tegenwoordig.

Engeland. — *Daily Chronicle* bevat eenige mededeelingen omtrent een onderhoud, dat Gladstone met leiders der Iersche partij, Dillon en Mac-Carthy, heeft gehad. Volgens dat blad, is men het eens geworden op de volgende punten: 1. De agrarische wetten zullen nog gedurende 5 jaren onveranderd blijven; 2. de politie en justitie zullen onder het beheer staan van het Parlement te Dublin; 3. de betaling van de kerkelijke fondsen zal aan de beschikking van het Iersche parlement worden onderworpen; 4. de post van algemeenen ontvanger der belastingen, vermeld in het eerste home-rule-outwerp, zal worden gesupprimeerd; 5. het Iersche Parlement zal geen nieuwe douanen-rechten kunnen invoeren; 6. het veto zal een Koninklijk veto zijn, uitgebracht op voorstel van het Engelsche kabinet; 7. 30 Iersche afgevaardigden zullen in het Engelsche parlement blijven zetelen.

—Den 31 Aug. werd de halfmaandsche vergadering van het bestuur der Iersche partij gehouden. De vergadering was ditmaal een waar feest. De president, Dillon, zeide in zijne openingsrede, dat het op de eerste plaats plicht was, Ierland geluk te wenschen met de groote historische beslissing der vorige maand. Na 15-jarigen bitteren strijd is eindelijk een Britsch parlement gekozen, dat afschaffing der dwangwetten en erkenning der Iersche vrijheid op zijne banier geschreven heeft. Het geheele regeerings-mechanisme en het uitvoerend bewind zijn thans feitelijk in handen der nationalisten. Voor de eerste maal sinds de verovering van Ierland, zullen dus middelen worden aangewend, om aan het groene eiland recht te doen wedervaren. Men zegt, dat 40 stemmen eene geringe meerderheid is. Zij is echter voldoende, wanneer het Iersche volk zich-zelf getrouw blijft. De bewering, dat de nationalisten zich aan handen en voeten gebonden aan Gladstone hebben overgeleverd, werd door Dillon bestreden. Klare wijn is geschonken. Gladstone weet met juistheid wat de openbare meening in Ierland kan bevredigen. De Iersche partij heeft eene overeenkomst gesloten, die, wanneer zij eerlijk wordt nageleefd, het Iersche volk zal voldoen.

— Omstreeks 60,000 kleêrmakers zijn te Londen door hunne patroons, wegens gebrek aan werk, ontslagen. Ook in Manchester, Liverpool, Aberdeen, Edinburgh, Bradfort en andere steden zijn zeer vele kleêrmakers werkloos.

— Nu Gladstone en zijne vrienden aan de regeering zijn gekomen, is het niet onaardig te vernemen, wat de Engelsche Ministers verdienen. Vooraf zij gezegd, dat de best bezoldigde minister van het vasteland de Duitsche Rijkskanselier en de Pruisische ministers zijn; zij trekken 32,000 en 19,000 gl. De Fransche ministers f 15,000. In Engeland echter hebben de Ministers van den eersten rang (kanselier der schatkist en derg.) 60,000 gl., die van den tweeden (zegelbewaarder, enz.) f 24,000, de lordkanselier echter niet minder dan f 120,000 's jaars. De laatste verandering heeft ook den eeredames der Koningin een voordeeltje gebracht: haar salaris is van 300 op 500 pond [van *f* 3600 op *f* 6000] gebracht, zoodat in het vervolg voor dezen, door de dochters van Engeland's adel zoozeer begeerden post, nog meer liefhebbers zullen komen. De aan het ambt verbonden plichten zijn volstrekt niet inspannend, maar de in het hofleven noodzakelijke beperking van de persoonlijke vrijheid en de verbazende en voortdurende groote uitgaven voor toiletten, die tot de onbeschreven maar daarom niet minder streng gehandhaafde wetten behooren, heeft tengevolge, dat iedere eeredame minstens genoemde som noodig heeft.

Hetzelfde kleed mag zelden meer dan tweemaal in tegenwoordigheid der Koningin gedragen worden, en wanneer men in aanmerking neemt, dat de eeredames iederen dag dienst hebben, kan men zich van haar groote uitgaven gemakkelijk een begrip vormen. Er zijn natuurlijk zekere voordeelen aan de positie verbonden, vooral wanneer een eeredame zich verlooft of trouwt.

Oostenrijk.— Op uitnoodiging van de uiterste linkerzijde in Hongarije, zal, bij de 90sten Verjaardag

van Ludwig Kossuth, diens zoon Frans, als vertegenwoordiger zijns vaders naar Hongarije komen. Op den grens zal hij feestelijk worden ontvangen, evenals in de geboorteplaats zijns vaders, Tallya.

Zweden. — Het Catholicisme maakt belangrijken voortgang in de Scandinavische landen, en vooral in Noorwegen. Dank zij den vurigen ijver van mgr. Fallize, Apost. Vicaris en bisschop-titularis van Elusia, is het aantal bekeeringen in de laatste 10 jaar zeer toegenomen. Telde in 1875 Noorwegen slechts enkele honderden katholieken, thans bedraagt het cijfer, volgens officieele statistieken, ongeveer 100,000. Deze vooruitgang van het kath. geloof is te danken aan den verdraagzamen geest, die te Christiania heerscht. Verleden jaar werden aan de katholieken alle mooglijke vrijheden verleend, zoover dit de regeling van het land toestaat. Sedert eenige maanden is in de Kamers eene wetsbepaling vernietigd, die den katholieken verbood, zekere openbare ambten te bekleeden. Nu blijft er nog over het intrekken van het verbod, dat de Jesuïten zich in Noorwegen mogen vestigen. Sinds eenige weken echter hebben de Kamers, in overeenstemming met het kabinet Steen, het intrekken van dit verbod in overweging genomen. Bij de eerste zitting van het Parlement zal deze zaak besproken worden, en men is bijna zeker van een goeden uitslag.

Zwitserland.-Tusschen Frankrijk en Zwitserland is definitief eene handels-overeenkomst gesloten, en krachtens welke men elkander wederkeerig het minimum-tarief bewilligt. Het verdrag stelt verder verlaging van rechten vast voor 55 Zwitsersche en 31 Fransche artikelen.

— Leden van alle parlementen van Europa waren te Bern vergaderd, om verschillende internationale vraagpunten te bespreken. Maandag 29 Aug. hield men zich bezig met de questie van het scheidsgerecht in geval van oorlog. De Fransche senator Trarieux bekende echter, dat in de gegeven omstandigheden een scheidsgerecht tusschen Frankrijk en Duitschland onmooglijk was. Juist het eenige, waar het zou moeten zijn, kan er dus niet komen!!

Portugal. — Op nieuw wordt verzekerd, dat de Regeering door gedeeltelijken verkoop der Koloniën zal trachten, het financieele evenwicht te herstellen.

Egypte. — Duitschland, Frankrijk, Engeland, Italië, Portugal en Rusland zullen zich doen vertegenwoordigen bij het internationaal scheepsvaart bureau te Zanzibar, waarvan de oprichting bepaald is door de algemeene acte van Brussel, met het oog op de onderdrukking van den slavenhandel.

Rusland. — De gezondheid van den Czaar laat veel te wenschen over. De cholera neemt erg toe.

—Bij onze Regeering zijn ook door China, bij monde van zijn gezant te St. Petersburg, bezwaren ingediend tegen de gedragingen der Russische expeditie op de Pamir hoogvlakte. Chineesch-Turkenstan grenst aan die vlakte en in de jongste internationale conflicte aldaar waren ook Chineesche troepen betrokken.

— Een geneesheer, dr. Wilbouchewitch, heeft den moed gehad, zich te leenen tot eene proefneming met het cholera-middel van zijn collega dr. Haftkine (van het Pasteur-gesticht). Hij heeft zich met het cholera-smetstof-præparaat laten inspuiten en de resultaten zijn uit een wetenschappelijk oogpunt tot dusver voldoende.

Amerika. —Het woord voerende in eene vergadering te Malone, heeft president Harrison gezegd: Onze afgezonderde ligging geeft ons het voorrecht, dat wij geen gevaar loopen door nauwe aanraking met groote militaire Mogendheden. Canada wordt door ons niet bedreigd: wij wenschen het alle welvaart en voorspoed toe; maar onze zelfstandige positie legt ons aansprakelijkheid en plichten op. In onze diplomatie hebben wij altijd het beleid getoond, dat uit het besef van kracht en van eene rechtvaardige zaak voortvloeit. Wij gaan eene uitbreiding onzer handelsbetrekkingen met het buitenland te gemoet. Wij moeten onze vroegere rang in de scheepvaart ter Zee terug winnen. Onze nieuwe oorlogsvloot getuigd voor de bekwaamheid onzer scheepsbouwmeesters. Onze schepen kunnen met de beste ter wereld wedijveren. Ik ben overtuigd, dat wij den laatsten ernstigen aanval op het oppergezag onzer Constitutie achter den rug hebben.

— Te Montreal (Canada) zijn, op verzoek van den Franschen consul, 2 mannen en eene vrouw in hechtenis genomen, die verdacht worden de medeplichtigen van Ravachol te zijn.

— Terwijl in Engeland de ministerieele portefeuilles in andere handen overgaan, wordt in Amerika de verkiezingsstrijd voor den presidentszetel levendiger.

Twee brieven van Cleveland nu, welke geheel en al in het voordeel zijn van den candidaat der Conventie van Chicago, worden algemeen besproken. De eerste is gericht aan Ralph Heyt, een oud republikein, die met hart en ziel stemt voor de democraten, omdat hij de herziening van het toltarief geheel en al is toegedaan. In dezen brief geeft Cleveland duidelijk en juist de houding zijner partij aan met betrekking tot dit belangrijke punt; in den tweeden, van veel meer belang, raakt hij den godsdienst.

In een rede, uitgesproken te Boston, had men Cleveland beschuldigd, dat gedurende zijn presidentschap hij in innige betrekking stond tot Kardinaal Gibbons en dat onder zijn bestuur de katholieke ambtenaren bovenmate begunstigd waren. Op deze twee punten werd Clevelands aandacht gevestigd door zekeren Hr. Back van Chelsea; hij beantwoordde dezen met het volgend schrijven:

Waarde Heer, bijna niet zonder schaamte willig ik het door u gedane verzoek in, van namelijk te logenstraffen datgene, wat gij mij aangeeft. Na het echter reeds de tweede maal is, dat tot mij een dergelijke vraag wordt gericht, geloof ik, dat het goed is de kwade vermoedens zooveel mogelijk te doen ophouden door te verklaren, dat de geruchten, welke in omloop zijn, zoowel in bijzonderheden als in de algemeene opvatting, geheel bezijden de waarheid blijven.

Ik ken Kardinaal Gibbons, ik ken hem als een goed burger, als een ware Amerikaan, en ik weet, dat zijn goedhartigheid en zijn verdraagzaamheid een scherpe tegenstelling vormen met de wreede onbuigzaamheid en de berekende sluwheid van sommige Protestanten. Ik weet ook, dat er onder zijn presidentschap ambtenaren, leden der Katholieke Kerk, aan het bestuur waren, maar ik mag veronderstellen, dat eveneens vele andere, even goede ambtenaren werkzaam zijn geweest. Dan, ik zou mij schamen Presbyteriaan te zijn, indien deze verklaring iemand kwetste.

— Na het afsterven van „Vader" Damianus (de Venster) de groote apostel van de melaatschen, was het „Vader" Conrardy, die de moeilijke taak van den martelaar der naastenliefde overnam. En reeds nu is het te vreezen, dat ook Vader Conrardy reeds door de ziekte besmet is. Ziehier, wat hij schreef aan een priester in New-York: „Wat de melaatschheid betreft, ik wil niet zeggen, dat ik ze heb of niet heb. Soms denk ik, dat ik ze heb, maar zekerheid heb ik niet. Men weet het nooit zeker, voor zij uitwendig vertoont. Stellig verlang ik er niet naar; maar komt ze, ik zal ze moeten afwachten. Indien zich met de melaatschheid ook het asthma ontwikkelt, dan zal het erg genoeg zijn. Liever zou ik nog melaatsch zijn, dan veel geplaagd te worden met asthma.... Natuurlijk is hier alles als verzadigd met melaatschheid. De kippen pikken van het wegvallende vleesch, en uit een versch ei komt u de lucht der ziekte tegen; op bezoek bij de lijders kan men niet altijd blijven staan, men zit neêr op een bed of stoel of kist; men maakt een venster open of dicht de melaatschen hebben al die dingen aangeraakt, en hebt ge een wondje aan vinger of hand, dan hebt ge de besmetting beet. Gij merkt het eerst, als het te laat is.... Ik beveel mij-zelf en mijne arme lijders in uwe gebeden. We hebben ze wel noodig." Het was in de armen van Vader Conrardy, dat „Vader" Damianus stierf.

VERSCHEIDENHEDEN.

In het slaapvertrek van keizerin Eugénie op de Tuilerieën — dus verhaalt een ordonansofficier, die het paleis kort na de ontruiming bezocht en onlangs hierover schreef — merkte ik een hijschtoestel op, waarvan het gebruik mij door de dienstdoende hofdame verklaard werd. We laten die beschrijving volgen.

Boven de vertrekken der keizerin en op de tweede verdieping was eene suite van kamers, gelijk loopende met die van de eerste verdieping. Die kamers werden door de hofdames bewoond en waren voorzien van groote kleerkasten van massief eikenhout, die de geheele lengte van de wanden besloegen. Zij bevatten allerlei soort van kleeren, japonnen, mantels, linnengoed, kant, een ruimen voorraad van Chineesche zijde aan het stuk, enz. Er was nog eene andere kamer voor hoeden, laarzen en bont. — Kortom, het geheele kleerenmagazijn van eene Vorstin, die ten volle bewust is van hoeveel kracht de hulpmiddelen van het toilet zijn.

In de kamer op de tweede verdieping, die door middel van een hijschtoestel met de slaapkamer beneden gemeenschap heeft, stonden vier levensgroote poppen van juist dezelfde lengte en gestalte als de keizerin. Als de dienstdoende hofdame de noodige orders voor het toilet der keizerin door de spreekbuis gegeven had, namen de hofdames, die daarmede belast waren, de vereischte artikelen uit de kleerkasten en kleedden er eene van de poppen mee, die dan in den hijschtoestel gezet in de slaapkamer neergelaten werd, zoodat de Keizerin zag hoe dat toilet haar zou staan en zeggen kon:

„Ja, zoo wil ik er uitzien."

Dr. Wekerle, Hongaarsche minister van financiën, had een villa te Pilis, nabij Boeda-Pest waar hij zijn Zondagen doorbracht. Zijn bagage voor dit wekelijks uitstapje bestond alleen uit een klein handkoffertje, waarin zich niets bevond dan een flesch wijn, vier zakdoeken en een reispet.

Op een Maandag naar de hoofdstad terugkeerende, ontmoette de minister een van zijn kennissen, baron von Fischer genaamd, die een valiesje droeg, precies op dat van Zijne Excellentie gelijkende.

Op het gelaat van baron von Fischer vertoonde zich een glimlach — de lag, van iemand, die een slimmen inval krijgt — toen hij de overeenkomst tusschen de beide valiezen bemerkte en hij knipoogde tegen den minister.

„Wat is er, mijn waarde baron?" vroeg Zijne Excellentie.

De baron boog voorover en fluisterde: „Mijn valiesje is vol gesmokkelde Turksche tabak. Ik hoop, dat u mij tegen de beambten van het douanekantoor in bescherming zult nemen."

„Zoo iets behoeft u niet van mij te verwachten," zeide Z. E. en toen de twee heeren aan het douanekantoor kwamen, wenkte hij een van de beambten en zei: „Mij vriend wenscht het verschuldigde invoerrecht te betalen van een partijtje Turksche tabak dat hij in zijn valies heeft."

„Zijne Excellentie houdt u voor den mal," riep de baron, die intusschen de beide valiezen verwisseld had. „Zie, ik heb geen contrabande bij mij." En hij opende zijn valies ten bewijze, dat hij de waarheid sprak.

De minister keek een oogenblik verbluft; toen greep hij het valies van den baron en zei tot den beambte:

„Ik zal de belasting betalen; zeg maar hoeveel het bedrag is, doch liefst een beetje gauw, want ik heb weinig tijd."

Een minuut later betaalde de minister ruim vier gulden aan invoerrechten: toen wipte hij vlug in zijn rijtuig dat hem aan het station wachtte en reed weg, den baron nog een bedankje voor zijn twintig pond uitmuntende tabak toewuivende.

De bekende Engelsche tooneelspeler Henry Irving schrijft buitengewoon onduidelijk. Zijn schrift is zoo licht en dun dat men het met spinrag vergelijkt. Eens verzocht een zijner vrienden hem om een toegangsbiljet voor den schouwburg, waar Irving zou optreden in Shakespeares Hendrik VII. De tooneelspeler schreef op een stukje papier: "Lyceumtheater Bewijs van toegang."

Des avonds kreeg de vriend een aanval van influenza en wilde een recept laten klaar maken. Door een vergissing werd echter het briefje van Irving naar de apotheek gebracht en verwonderlijk genoeg kwam de meid toch met een drankje terug!

De apotheker, aan slecht schrift gewoon, had er iets in gelezen, wat tot zijn vak behoorde.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris.— *16 Set:* Nan ta anunciá morto di Eugenio Gouon, escultor francés.

Londres.—Concého privá di Irlanda a anulá proclamación dje proceso di lei di coerción (poder pa obligá un hende di cumplí coe su obligación.)

New-York.— Ta comprobá koe tabatin 8 morto di cólera den 8 día. Esai a causá un pánico na Bolsa. Medídanan seria ta toemá pa desinfectá casnan.

Tin noticia di dos caso di cólera na Londres.

Sucoe na depósito día 10 dje luna aki, 49.000 tonelada pa 97.000 na anja pasá.

Paris.— *17 Set:* Francia i Rusia a firmá un convención militar.

Ningún caso nobo di cólera.

Londres.—Presidencial Bank a suspendé pago pa lamantamentoe inesperá di fóndonan depositá.

New-York.— Un caso nobo di cólera a presentá, ma ningún morto: ningún caso na cuarentena.

Pasagéronan di Normandie ta liber di cuarentena na Fire Island.

Paris.— *19 Set:* Nan ta anunciá morto di cardenal Howard.

Nan ta bisa koe día Sabra tabatin 41 caso nobo di cólera i 18 morto.

New-York. — 2.000.000 fuerte na sucoe di remolacha alemán a ser poné na cuarentena na Philadelphia.

Asociacionnan italiana a haci un demostración espléndida na centenario di Cristóbal Colón i nan a poné promer piedra di un monumento koe lo ser erigí na su memoria.

Un solo caso di cólera ta anunciá ayera.

Vapor *Bohemia* a bisá na su yegada koe él tabatin 52 morto duranti su viaha. Nan a toemá precaución rigorosa.

Paris. — *20 Set:* Mr. Gerville Reache, diputado pa Guadeloupe, i Mr. Monqué, consegero dje mes colonia aljí, a bringá na pistol. Es un di promer a salí heridá na braza.

Nan ta anunciá pronto yegada na París di ministro di relacionnan exterior di Inglaterra, koe ta biní, según nan ta bisa, pa conferenciá coe gobierno francés riba relacionnan di Francia é Inglaterra na Egipto.

Nan ta keré koe trópanan Inglés di Egipto lo retirá, mediante cierta concesión na Marruecos i Newfoundland.

New-York.— Na toer lugar na Europa, oenda cólera tabata reiná, nan ta notá un disminución di casos.

Na New-York i abordo dje bárcoenan na cuarentena no a presentá ningún caso.

Paris.— *21 Set:* Mr. Standhope corresponsal di *New York Herald*, a larga Senjor Pasteur vacunéle contra cólera.

Inundación di rio Nilo ta causá grandi danjo.

New York.—Ningún caso nobo di cólera. Un caso noemá na cuarentena.

Paris.— *22 Set:* Coronel Dodds a larga gobierno sabi koe 4000 Dahomeyano a atacá trópanan francés; nan mester a retirá despues di un combate desesperá di 4 ora, largando atrás un tercera parti di nan soldá, koe a moerí. Francesnan a perdé 4 homber i nan tabatin 15 herido.

Londres.—Propietarionan irlandés a bolbé coemisá coe sacamentoe di arrendatárionan.

Presidente di Cámara di comercio ta anunciá koe exportación inglés a sufri un disminución.

Roma.—Di 32 aniversario di union italiana a ser celebrá coe entusiasmo.

Principe di Wales a. inaugurá estatua di Victor Hugo.

New York.— Prohibición riba importación di sucoe di remolacha (di Alemania) a ser modificá.

Mejicano 65 cent fuerte.

Sucoe na depósito 110 000 tonelada pa 94.000 na mes fecha di anja pasá.

ADVERTENTIE.

De eerste brief, dien wij ontvingen, bracht ons de diepdroevige tijding, dat onze geliefde vader en behuwdvader MR. CORNELIS WILLEM OPZOOMER, den 22sten Augustus jl. te Oosterbeek is overleden.

MR. E. OPZOOMER.
J. L. OPZOOMER-WIJNDELTS.

Rouwvisites kunnen onmogelijk worden gewacht.

SE HALLO PRESENTE EN EL SITIO de LUCKNOW

He aquí una pequeña historia de un veterano; relativa á la campaña de la India; mas sobre otra campaña.

Dice así: "En 1854 senté plaza en el 5to Regimiento de fusileros, y en ese año fui á la China. Tres años después, ó sea en 1857, pasé á Bengala en la India. Me hallé presente en el sitio de Lucknow: bajo el General Havelock, y allí fui herido. Me mandaron entonces á Cawnpore, durante el degüello que tuvo lugar en dicho punto.

"Allí estuvimos espuestos á la humedad, hallándose nuestra ropa húmeda dias enteros. En este punto fué donde empecé á experimentar los malos efectos del clima. En 1875 volví á mi aldea nativa y fijé allí mi residencia. Dos años después empecé á sentirme lánguido y cansado. Perdí todo ánimo y energía. Todo me era molesto y me encontré débil y abatido. Al principio tuve mal paladar, sin ningún apetito y lo que comía me ocasionaba dolor en el pecho y la espalda. Además experimentaba un dolor y opresión lerdo y pesado del lado derecho y en las caderas y piernas y cierta sensación de tirantez ó contracción, como si me sujetasen ó como si me hallase atado.

"Después de cierto tiempo mis brazos se hincharon, y los tendones y músculos de las pantorillas se anudaban con dolor. Me era imposible dormir durante la noche, y durante semanas y semanas no pude conseguir descanso. Solía dormitar por corto tiempo y despertar luego sintiendo dolor. Este estado de cosas continuó algunos meses. Mi salud se debilitaba cada vez más, y tuve que abandonar el trabajo y emplear á una persona para cuidar de mi pequeño negocio. Tomé medicinas de varias clases, pero obtuve poco ó ningún alivio Visité entonces al doctor del club, el cual me recetó medicinas para uso interior y exterior, pero no hallé alivio con nada sino por corto tiempo. Después de haber estado asistido por este médico durante cuatro años, dejé de acudir á él, y fuí á ver otro médico establecido en Bungay, bajo cuyo tratamiento estuve durante tres meses. Me recetó medicinas y ungüentos, y mi mujer solía restregarme delante del fuego por horas enteras, pero nada me aliviaba,

"El médico me hizo una cuenta del importe de unas cinco libras esterlinas, pero al cabo de tres meses me hallé peor que nunca, y tan endeble que apenas me quedaban fuerzas para ir á ver el médico. Entonces desesperado ya, me decidí á abandonar todo tratamiento de médicos, pues ya habia perdido toda fe en la medicina y dije á mi mujer: "Es inútil acudir á médicos por mís tiempo, nada pueden en mi caso. Dejaré que las cosas sigan su curso."

"Ora peor, ora mejor, seguí en este estado hasta Marzo 1899, en cuya época dejaron un librito en mi casa, que trataba de una medicina llamada el "Jarabe de la Madre Seigel," y en él leí acerce de un caso parecido al mio en la que la doliente habia sido curado por dicho Jarabe. Me procuré pues una botella de los almacenes de Mr. Edgerley y empecé á tomarlo. Al cabo de tres semanas me sentí mejor; los dolores me abandonaron, volvió mi apetito, el alimento que tomaba me sentaba bien, y gradualmente fuí recuperando fuerzas. Cuando hube tomado la tercera botella me hallé en salud perfecta, y jamás en mi vida me sentí mejor. Desde entonces acá no he padecido de nada, y me comprometo á hacer un día de trabajo en competencia con cualquier hombre. Si en ocasiones me siento alguna flojedad del hígado, suelo tomar varias dosis del Jarabe y el dolor me es completamente ageno.

"Después de mi restablecimiento muchos de mis vecinos me preguntaron qué era lo que habia motivado la cura, y yo les dije que el Jarabe Seigel me habia curado cuando los médicos y la medicina no habian conseguido resultado alguno, que debia mi vida á su empleo oportuno.

"Tiene Vd. mi permiso para publicar esta declaración si cree Vd. que puede ser de provecho para otros. Estoy dispuesto á contestar las preguntas que se me hagan, y hago solemnemente esta declaración, considerándola en conciencia como verídica en virtud de los preceptos de la Ley acerca de Declaraciones (Guillermo IV., c. 62.)

"Declarado en Bunnay, en el condado de Suffolk, hoy diez de Julio, de 1891.

(Firma) "SAMUEL BANHAM.
"Ante mi
(Firma) "HERBERT J. HARTCUP.
"Comisionado para la administración de Juramentos en el Tribunal Supremo de Justicia en Inglaterra."

"La enfermedad del Sr. Banhám era enfermedad severa y crónica del hígado causada por la indigestión y la dispepsia, contraída durante su arduo y prolongado servicio militar en la India. Es hombre de carácter excelente y actualmente tiene un empleo de jardinero. Menciona en su conversación que después de su restablecimiento encontró á una Señora que es ama de llaves en casa de un caballero, la cual le dijo, "Dime, Banham ¿ qué es lo que ha obrado en ti mejora tan maravillosa? El le contó lo ocurrido, y como sufriera ella de reumatismo y debilidad, tomó ella también el Jarabe Seigel y halló un alivio sorprendente.

Al dirigirse el lector á los Sres. A. J White, Limitado, 155, Calle de Caspe, Barcelona, estos Señores tendrán mucho gusto en enviarle gratuitamente un folleto ilustrado esplicando las propiedades de este remedio. 3

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.	Venezuel.
Vertrekt van NEW YORK....	Juli 23	Aug. 3	Aug. 13	Aug. 24	Sept. 3	Sept. 13
Komt aan te CURAÇAO	„ 29	„ 9	„ 19	„ 30	„ 9	„ 19
Vertrekt van „	„ 30	„ 10	„ 20	„ 31	„ 10	„ 20
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 31	„ 11	„ 21	Sept. 1	„ 11	„ 21
Vertrekt van „	Aug. 1	„ 11	„ 22	„ 1	„ 12	„ 21
Komt aan te LA GUAYRA..	„ 2	„ 12	„ 23	„ 2	„ 13	„ 22
Vertrekt van „ ..	„ 5	„ 16	„ 26	„ 6	„ 15	„ 24
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 6	„ 17	„ 27	„ 7	„ 16	„ 25
Vertrekt van „	„ 6	„ 17	„ 27	„ 7	„ 16	„ 26
Komt aan te CURAÇAO	„ 7	„ 18	„ 28	„ 8	„ 17	„ 27
Vertrekt van „	„ 9	„ 19	„ 30	„ 9	„ 19	„ 28
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„ 10	„ 20	„ 31	„ 10	„ 20	„ 29
Komt aan te NEW-YORK...	„ 16	„ 26	Sept. 6	„ 16	„ 26	Oct.

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Aug. 10	Aug. 20	Aug. 31	Sept 10	Sept. 20
Komt aan te MARACAIBO......	11	21	Sept. 1	11	21
Vertrekt van „	16	27	6	16	25
Komt aan te CURAÇAO........	17	28	7	17	26

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao